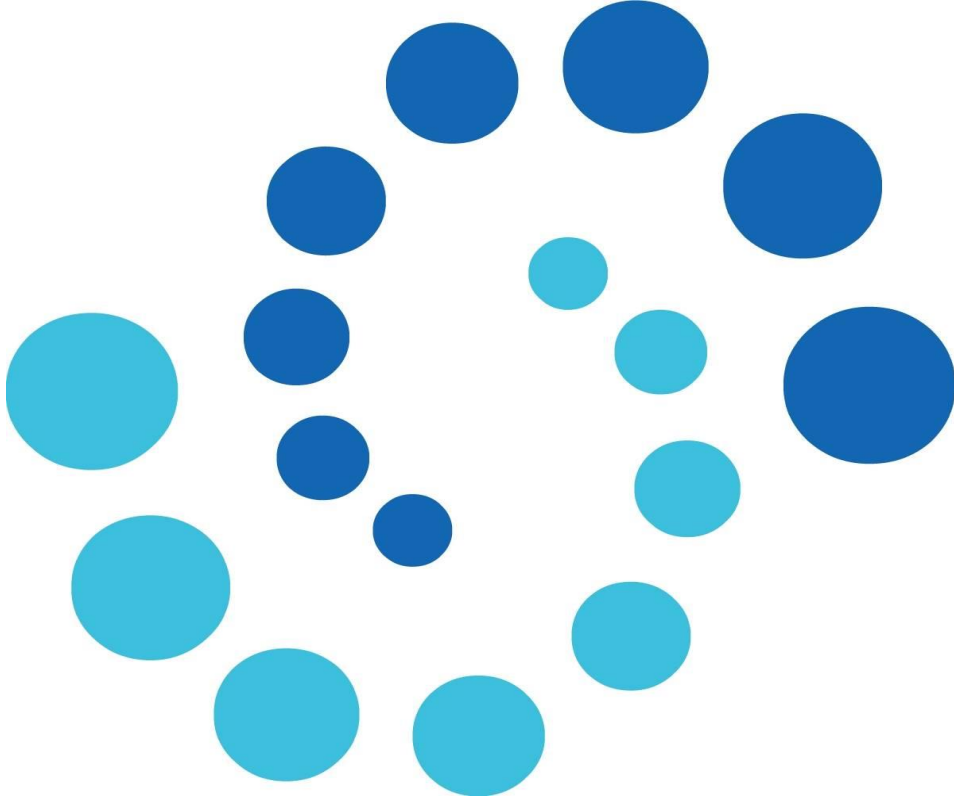

Sınrsız Eğitim ve Araştırma Dergisi

The Journal of Limitless Education and Research

*Kasım 2017
Cilt 2, Sayı 3*

*November 2017
Volume 2, Issue 3*

Sınırsız Eğitim ve Araştırma Dergisi
Kasım 2017, Cilt 2, Sayı 3
The Journal of Limitless Education and Research
November 2017, Volume 2, Issue 3

Sahibi

Prof. Dr. Firdevs GÜNEŞ, Ankara Üniversitesi,
Türkiye

Owner

Prof. Dr. Firdevs GÜNEŞ, Ankara Üniversitesi,
Türkiye

Editör

Dr. Ayşe Derya IŞIK, Bartın Üniversitesi, Türkiye

Editor in Chief

Dr. Ayşe Derya IŞIK, Bartın Üniversitesi, Türkiye

Bölüm Editörleri

Dil Eğitimi

Dr. Süleyman Erkam SULAK
Dr. Serpil ÖZDEMİR

Language Education

Dr. Süleyman Erkam SULAK
Dr. Serpil ÖZDEMİR

Fen Eğitimi

Dr. Yılmaz KARA

Science Education

Dr. Yılmaz KARA

Matematik Eğitimi

Dr. Burçin GÖKKURT
Dr. Neslihan USTA

Mathematics Education

Dr. Burçin GÖKKURT
Dr. Neslihan USTA

Sosyal Bilgiler Eğitimi

Dr. Ayşegül TURAL

Social Studies Education

Dr. Ayşegül TURAL

Sınıf Eğitimi

Dr. Fatma SUSAR KIRMIZI
Dr. Yasemin KUŞDEMİR

Primary Education

Dr. Fatma SUSAR KIRMIZI
Dr. Yasemin KUŞDEMİR

Eğitim Bilimleri

Dr. Sema SULAK
Dr. Bilge SULAK AKYÜZ

Educational Sciences

Dr. Sema SULAK
Dr. Bilge SULAK AKYÜZ

Eğitim Teknolojisi

Dr. Ayşe Derya IŞIK

Educational Technology

Dr. Ayşe Derya IŞIK

Güzel Sanatlar Eğitimi

Dr. Seçil KARTOPU

Arts Education

Dr. Seçil KARTOPU

Dil Uzmanı

Dr. Serpil ÖZDEMİR

Philologist

Dr. Serpil ÖZDEMİR

Yabancı Dil Sorumlusu

Dr. Bilge SULAK AKYÜZ

Foreign Language Specialist

Dr. Bilge SULAK AKYÜZ

İletişim

Sınırsız Eğitim ve Araştırma Derneği
74100 BARTIN - TÜRKİYE
e-posta: editor@sead.com.tr

Contact

Limitless Education and Research Association
74100 BARTIN - TURKEY
e-mail: editor@sead.com.tr

Sınırsız Eğitim ve Araştırma Dergisi (SEAD), yılda üç kez yayımlanan uluslararası hakemli bir dergidir.

Journal of Limitless Education and Research (J-LERA) is an international refereed journal that is published three times a year.

Yazıların sorumluluğu, yazarlarına aittir.

The responsibility lies with the authors of papers.

INDEXLER

Kapak: Dr. Ayşe Derya IŞIK

Sınırless Eğitim ve Araştırma Dergisi, Cilt 2, Sayı 3

The Journal of Limitless Education and Research, Volume 2, Issue 3

Yayın Danışma Kurulu (Editorial Advisory Board)

- Prof. Dr. Ahmet ATAÇ, Celal Bayar University, Turkey
Prof. Dr. Ahmet KIRKILIÇ, Atatürk University, Turkey
Prof. Dr. Ahmet SABAN, Necmettin Erbakan University, Turkey
Prof. Dr. Ali Murat GÜLER, Middle East Technical University, Turkey
Prof. Dr. Asuman Seda SARACALOĞLU, Adnan Menderes University, Turkey
Prof. Dr. Ayfer KOCABAŞ, Dokuz Eylül University, Turkey
Prof. Dr. Cemal YILDIZ, Botschaft der Republik Türkei Botschaftsrat für Bildungswesen, Germany
Prof. Dr. Christine SUNİTİ BHAT, Ohio University, ABD
Prof. Dr. Emine KOLAÇ, Anadolu University, Turkey
Prof. Dr. Erkut KONTER, Dokuz Eylül University, Turkey
Prof. Dr. Ersin KIVRAK, Afyon Kocatepe University, Turkey
Prof. Dr. Esra BUKOVA GÜZEL, Dokuz Eylül University, Turkey
Prof. Dr. Firdevs GÜNEŞ, Ankara University, Turkey
Prof. Dr. Hakan Sevki AYWACI, Karadeniz Teknik University, Turkey
Prof. Dr. Hüseyin KIRAN, Pamukkale University, Turkey
Prof. Dr. Muhsine BÖREKÇİ, Atatürk University, Turkey
Prof. Dr. Mustafa ERGÜN, Afyon Kocatepe University, Turkey
Prof. Dr. Mustafa Murat İNCEOĞLU, Ege University, Turkey
Prof. Dr. Mustafa Sami TOPÇU, Yıldız Teknik University, Turkey
Prof. Dr. Mustafa Volkan ÇOŞKUN, Muğla Sıtkı Koçman University, Turkey
Prof. Dr. Nurettin ŞAHİN, Muğla Sıtkı Koçman University, Turkey
Prof. Dr. Perihan YALÇIN, Gazi University, Turkey
Prof. Dr. Peter MATHER, Ohio University, ABD
Prof. Dr. Salih ÇEPNİ, Uludağ University, Turkey
Prof. Dr. Selma YEL, Gazi University, Turkey
Prof. Dr. Songül ALTINIŞIK, TODAİE, Turkey
Assoc. Prof. Dr. Abdullah ŞAHİN, Çanakkale Onsekiz Mart University, Turkey
Assoc. Prof. Dr. Ali MEYDAN, Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, Turkey
Assoc. Prof. Dr. Ayşe Derya IŞIK, Bartın University, Turkey
Assoc. Prof. Dr. Berna Cantürk GÜNHAN, Dokuz Eylül University, Turkey

Assoc. Prof. Dr. Çiđdem KILIÇ, Abant İzzet Baysal University, Turkey
Assoc. Prof. Dr. Demet GİRGIN, Balıkesir University, Turkey
Assoc. Prof. Dr. Duygu UÇGUN, Ömer Halis Demir University, Turkey
Assoc. Prof. Dr. Elza SEMEDOVA, Khazar Universty, Azerbaijan
Assoc. Prof. Dr. Esin Yađmur ŞAHİN, Çanakkale Onsekiz Mart University, Turkey
Assoc. Prof. Dr. Fatma SUSAR KIRMIZI, Pamukkale University, Turkey
Assoc. Prof. Dr. Fulya ÜNAL TOPÇUOĐLU, Dumlupınar University, Turkey
Assoc. Prof. Dr. Gizem SAYGILI, Süleyman Demirel University, Turkey
Assoc. Prof. Dr. Güliz AYDIN, Muğla Sıtkı Koçman University, Turkey
Assoc. Prof. Dr. Hakan UŞAKLI, Sinop University, Turkey
Assoc. Prof. Dr. Hüseyin ANILAN, Eskişehir Osmangazi University, Turkey
Assoc. Prof. Dr. İbrahim COŞKUN, Trakya University, Turkey
Assoc. Prof. Dr. Jodene GOLDENRING FİNE, Michigan State University, ABD
Assoc. Prof. Dr. Kadir DEMİR, Georgia State University, ABD
Assoc. Prof. Dr. Kamil İŞERİ, Dokuz Eylül University, Turkey
Assoc. Prof. Dr. Nevin AKKAYA, Dokuz Eylül University, Turkey
Assoc. Prof. Dr. Nil DUBAN, Afyon Kocatepe University, Turkey
Assoc. Prof. Dr. Nuri KARASAKALOĐLU, Adnan Menderes University, Turkey
Assoc. Prof. Dr. Ođuzhan SEVİM, Atatürk University, Turkey
Assoc. Prof. Dr. Pınar GİRMEK, Eskişehir Osmangazi University, Turkey
Assoc. Prof. Dr. Sabri SİDEKLİ, Muğla Sıtkı Koçman University, Turkey
Assoc. Prof. Dr. Sevinc QASİMOVA, Bakü State University, Azerbaijan
Assoc. Prof. Dr. Sibel KAYA, Kocaeli University, Turkey
Assoc. Prof. Dr. Suzan CANHASİ, University of Prishtina, Kosovo
Asist. Prof. Dr. Dorea GLANCE, Northern Kentucky University, ABD
Asist. Prof. Dr. Jessica HENRY, Penn State University, ABD
Asist. Prof. Dr. Nader AYİŞH, Khalifa University of Science and Technology, United Arab Emirates
Asist. Prof. Dr. Tanju DEVECİ, Khalifa University of Science and Technology, United Arab Emirates

Sınır Sız Eğitim ve Araştırma Dergisi, Cilt 2, Sayı 3

The Journal of Limitless Education and Research, Volume 2, Issue 3

Hakem Kurulu (Review Board)

Doç. Dr. Gizem SAYGILI, Süleyman Demirel Üniversitesi

Doç. Dr. Nevin AKKAYA, Dokuz Eylül Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Aysun Nüket ELÇİ, Manisa Celal Bayar Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Bilge SULAK AKYÜZ, Bartın Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Gülsün ŞAHAN, Bartın Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Neslihan USTA, Bartın Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Sema SULAK, Bartın Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Serpil ÖZDEMİR, Bartın Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Süleyman Erkam SULAK, Bartın Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Yılmaz KARA, Bartın Üniversitesi

Değerli Okuyucular,

Sınırsız Eğitim ve Araştırma Dergisinin Kasım 2017 sayısını sunmaktan mutluluk duyuyoruz. Sınırsız Eğitim ve Araştırma Derneği (SEAD) olarak 2016 yılından bu yana kesintisiz olarak yayınladığımız Dergimizin amacı eğitim ve araştırma alanına bilimsel katkı sağlamaktır. Bu amaçla kuramsal ve uygulamalı çalışmaları yayınlama, bilimsel bilgileri ulusal ve uluslararası düzeye aktarma, yeni bilgiler üretilmesine ortam hazırlama sürecine öncelik verilmektedir.

Dergimizin Bilim Kurulu yurt içi ve yurt dışında görevli akademisyenlerin katkılarıyla giderek güçlenmektedir. Akademik kalitesinden ödün vermeden yayın hayatına devam edecek olan Dergimizin hazırlanmasına emeği geçen bütün editör, yazar ve hakemlere teşekkür ediyoruz.

Yılda üç sayı olarak yayınlanan Dergimiz çeşitli ulusal ve uluslararası düzeydeki indekslerde taranmaktadır. Bu sayıda eğitimle ilgili 5 bilimsel makale ve araştırmaya yer verilmiştir. Dergimiz, eğitim ve araştırma alanına yönelik makalelerin yanı sıra disiplinler arası akademik çalışmaların yer aldığı seçkin bir yayın olarak okuyucu ile buluşmaya devam edecektir.

Dergimizin eğitim alanına katkıları getirmesini diliyoruz. Saygılarımızla.

SINIRSIZ EĞİTİM VE ARAŞTIRMA DERNEĞİ

Sınrsız Eğitim ve Araştırma Dergisi, Cilt 2, Sayı 3
The Journal of Limitless Education and Research, Volume 2, Issue 3

İÇİNDEKİLER

Makale Türü: Derleme

Firdevs GÜNEŞ

- Bitişik Eğik ve Dik Temel Yazı Savaşları 1 - 20
The Wars Between Cursive and Script Handwriting

Tansel YAZICIOĞLU

- Özel Gereksinimli Bireylerin Eğitiminde Yardımcı Öğretmenlik Uygulamaları 21 - 33
Assisted Teaching Practices in the Training of with Individuals Special Needs

Seçil SAYGILI

- Diskalkuli ile Baş Etme Üzerine Bir Derleme 34 - 56
A Compilation on Coping with Dyscalculia

Ömer Sinan EVİREN

- Eğitim Değerlendirme Modelleri 57 - 76
Training Evaluation Models

Makale Türü: Araştırma

Bilge AYRANCI

- Türkçe Öğretim Programı (2017) Temaları İçin Ege Bölgesi Halk Edebiyatı Ürünlerinin Kullanılması 77 - 97
The Use of the Aegean Region Folk Literature to Turkish Curriculum (2017) Themes

Sınırsız Eğitim ve Araştırma Dergisi
Cilt 2, Sayı 3, 21 - 33
The Journal of Limitless Education and Research
Volume 2, Issue 3, 21 - 33

Gönderilme Tarihi: 28.08.2017

Kabul Tarihi: 05.11.2017

Özel Gereksinimli Bireylerin Eğitiminde Yardımcı Öğretmenlik Uygulamaları

Tansel YAZICIOĞLU, Ayten Şaban Diri İlkokulu ve Ortaokulu, tanselyazicioglu@gmail.com

Özet: Öğretmen yetiştirme ve öğretmen istihdamı ülkemizin öncelikli ve önemli sorunlarından biri olarak ön plana çıkmaktadır. Özel gereksinimi olan bireylerin eğitim hakkında gerçek anlamda yararlanabilmeleri kendilerine sunulan eğitim hizmetinin niteliği kadar yeterli sayıda öğretmen istihdamını da gerekli kılmaktadır. Özellikle yetersizliği olan öğrencilerle çalışacak öğretmenlerin sınıftaki öğretim etkinliklerini etkili şekilde sürdürebilmeleri ve bu bireylere sunulacak eğitim hizmetinin niteliğinin artırılabilmesi için yardımcı öğretmen istihdamının düşünülmesi ve öncelikli eğitim politikası olarak ele alınması gerekmektedir.

Türkiye'deki yasal düzenlemelerde yardımcı öğretmen tanımlamasına rastlanmamaktadır. Türkiye'de özel eğitim alanına öğretmen yetiştirme ve bu alanda çalışacak yeterli sayıda öğretmeni istihdam edebilme üzerinde tartışılması gereken çok yönlü bir konudur. Ülkemizde bu sorununun ciddiye alındığını ve ihtiyaç duyulan kadroların gerçekçi bir şekilde planlandığını ve karşılandığını söylemek güçtür. Ülkemizdeki öğretmen yetiştirme ve istihdam politikaları dikkate alındığında, yardımcı öğretmenlerin yetiştirilmesi, seçilmesi, atanması, yeterliliklerinin belirlenmesi, yeni politik yaklaşımları ve uygulamaları gerektirmektedir.

Anahtar Sözcükler: Yardımcı öğretmen, özel gereksinimli öğrenci, özel eğitim, istihdam, politika

Assisted Teaching Practices in the Training of Individuals with Special Needs

Abstract: Teacher training and teacher recruitment are the priorities of our country as one of the priority and important problems. Individuals with special needs need to employ a sufficient number of teachers as well as the quality of the education provided to them in order to be able to truly benefit from the right to education. In particular, it is necessary to consider helping teacher employment as a priority education policy so that teachers who work with inadequate students can effectively carryout the teaching activities in the class and increase the quality of the education service to be offered to these individuals.

There are no definitions of assistant teachers in the legal regulations in Turkey. It is a multi-faceted issue that needs to be discussed in order to train teachers in the field of special education in Turkey and to employ enough teachers to work in this area. It is difficult to say that this problem is taken seriously in our country and that the necessary staff are planned and met realistically. Taking into consideration the teacher training and employment policies in our country, it requires new political approaches and practices for training, selection, assignment, qualification of auxiliary teachers.

Keywords: Assistant teacher, special needs student, special education, employment, politics

1. Giriş

Öğretmen yetiştirme ve öğretmen istihdamı ülkemizin öncelikli ve önemli sorunlarından biri olarak ön plana çıkmaktadır. Yaşanan siyasal ve toplumsal değişimler öğretmen yetiştirme politikalarının yeniden oluşturulması ve öğretmen istihdamının dünyadaki yeni eğilimler çerçevesinde yeniden ele alınmasını zorunlu kılmaktadır. Özel gereksinimli olan bireylere yönelik sunulan eğitim hizmetlerinde ise öğretmen yetiştirme ve yeterli sayıda öğretmen görevlendirme ayrı bir önem arz etmektedir. Özel gereksinimi olan bireylerin eğitim hakkından gerçek anlamda yararlanabilmeleri, kendilerine sunulan eğitim hizmetinin niteliği kadar yeterli sayıda öğretmen istihdamını da gerekli kılmaktadır. Eğitimde niteliğin geliştirilmesi, öğretim programları, öğretim materyalleri, fiziksel donanım, teknolojik alt yapı ve kanıt temelli uygulamalar gibi öğelerin önemini dikkate almakla birlikte bu öğelerin bireye katkısının doğrudan öğretmen yeterliliği ve yeterli sayıdaki öğretmen istihdamına bağlı olduğu varsayımını göz önünde bulundurmak gerekmektedir. Özellikle yetersizliği olan öğrencilerle çalışacak öğretmenlerin sınıftaki öğretim etkinliklerini etkili şekilde sürdürebilmeleri ve bu bireylere sunulacak eğitim hizmetinin niteliğinin artırılabilmesi için yardımcı öğretmen istihdamının düşünülmesi ve öncelikli eğitim politikası olarak ele alınması gerekmektedir.

2. Yardımcı Öğretmenlik

Yardımcı öğretmen, bir öğretmenin ya da başka bir okul uzmanının yönlendirmesi ile görev yapan ve yetersizliği olan öğrencilere hizmetlerin sunulmasında sınıftaki öğretmene yardımcı olan eğitimcilerdir (Ghere ve York-Barr, 2007). Amerika Birleşik Devletleri'nde 2002 yılında çıkarılan "Hiçbir Çocuk Yasa Dışı Bırakılamaz Yasası" (The No Child Left Act) yardımcı öğretmenliği; okulöncesi, ilkokul ve ortaokulda sertifikalı ve lisanslı bir öğretmenin gözetim ve denetiminde dil eğitim programları, özel eğitim ve göçmen eğitim programlarında görev yapan bireyler olarak tanımlamaktadır. Pickett (2002) yardımcı öğretmenleri, gereksinim duyulan programları geliştiren, bu programları uygulayan, öğrencilerin performansını değerlendiren, eğitim programları ve eğitim hizmetlerinin etkililiğini değerlendiren ve sınıftaki öğretmenlerin ya da lisanslı veya sertifikalı çalışan uzmanların gözetim ve denetimi altında sorumluluk üstlenen okul personeli olarak tanımlamaktadır.

Yardımcı öğretmenlerin öğretim rolleri ve eğitim ekiplerinin anahtar üyesi olarak aldığı rollerin tarihi oldukça kısadır. Ulusal Eğitim İstatistikleri Merkezinin 2000 yılındaki raporuna göre Amerika'da 500000'den fazla yardımcı öğretmen bulunmaktadır. Yardımcı öğretmenlerin sayısı arttıkça rolleri de artmıştır (Wallace, 2003).

Yardımcı öğretmenler 1900'lü yılların başlarında eğitim ve insan hizmet programlarında çalışmışlardır. 1950'li yılların ortalarına kadar değerleri fark edilmemiştir. İkinci dünya savaşı ile birlikte görülen öğretmen eksikliği yerel okulların alternatif eğitim hizmetleri arayışına girmelerine neden olmuştur. Yardımcı öğretmenler, öğretmenlerin daha rahat öğretim yapabilmeleri amacıyla kırtasiye işlerini yapmak üzere işe alınmışlardır (Wallace, 2003). İşe alınan yardımcı öğretmenlerin eğitimleri için gereken finansal destek ise Michigan okullarının hazırladığı "Bay City Project" ile Ford Yardım Kuruluşu tarafından sağlanmıştır (Gartner, 1971; Pickett, 1994).

Bay City Project genel eğitim sınıflarında uygulanırken, bir önemli bir projede özel eğitim alanında uygulanmıştır. Cruickshank ve Haring (1957) yardımcı öğretmenlerin özel eğitim alanındaki sorumluluklarını araştırdıkları proje çalışmalarını tanıtmışlardır. Bu çalışmada, Cruickshank ve Haring (1957) yardımcı öğretmenlerin temel sorumluluklarının benzer olduğunu belirtmektedirler. Cruickshank ve Haring'e (1957) göre yardımcı öğretmenlerin temel sorumlulukları, görme engelli çocukların öğrenim gördüğü anaokulu, yetenekli çocukların ayrıştırıldığı sınıflar ve müstakil özel eğitim sınıflarında benzerlik göstermektedir. Bu üç farklı eğitim ortamındaki öncelikli sorumlulukların oyun alanın gözetimi, çocukların sınıfta toplanmasına yardım etme, materyal hazırlama ve arşiv işleri olduğu rapor edilmiştir.

1960'larda meydana gelen birçok olayın yardımcı öğretmenlerin rollerini etkilediği görülmektedir. Bu olayların başında yurttaşlık hakları akımı, kadınlara eşitlik çabaları, engelli çocukların ve yetişkinlerin güvenliklerinin sağlanmasına yönelik yürütülen kampanyalar gelmektedir. Tüm bu gelişmeler eğitim programlarının genişletilmesini ve bu programların insan hakları çerçevesi kapsamında ele alınmasını zorunlu hale getirmiştir (Gartner, 1974; Pickett, 1994). Meydana gelen sosyal değişimler birçok sosyal talebi de beraberinde getirmiştir. Dezavantajlı çocuklar için telafi eğitimleri, yetersizliğe sahip öğrenciler için bireyselleştirilmiş eğitim programları, kültürel farklılıklara sahip öğrenciler için eğitim programları bu talepler arasındadır. Sosyal değişim ve artan sosyal talepler, eğitim hizmetlerine hükümet desteğinin artmasını ve yardımcı öğretmenlerin istihdamını teşvik etmiştir (Green ve Barnes, 1989).

1970 ve 1980'lerde federal hükümet "Yeni Kariyerler" (New Careers) akımının kanunlaşmasında, mali ve yönetim desteğinin sağlanmasında önemli bir rol oynamıştır. Örneğin, Amerikan Eğitim Birimi (USDOD) 1971 yılındaki "Kariyer Fırsat Programları" nı (Career Opportunities Program) desteklemiş ve 20000 bireyi ileri kariyer programlarıyla eğitmiştir. Kariyer Fırsat Programları (COP) öğretmen olmak isteyen yardımcı öğretmenlerin eğitim

programlarını desteklemek amacıyla, bölgelere ayrılan okulların ortak katkılarıyla geliştirilmiştir (Pickett, 1986).

1990, 2000 ve 2001 yılları öğretmen rollerindeki değişiklikler, yardımcı öğretmenlerin hazırlanması, yardımcı öğretmenlerin uygun rollerinin sınıflanması, yeni eğitim reformları ve sorumluluklar ile ilgili yasal düzenlemelerin yapıldığı yıllar olarak görülmektedir. Bu yıllarda yardımcı öğretmenlerin rolleri gelişmeye devam etmiştir. Eğitim reformu çabaları öğretmenlere yöneticilik ve öğretim liderliği gibi yeni rolleri yüklemiştir. Özellikle öğretmenler program ve sınıf yönetimi, okul içi kararlara katılım, sistem sorumluluğu ve ölçme konularında daha fazla sorumluluk almışlardır. Öğretmenlerin rollerindeki bu değişiklikler yardımcı öğretmenler için de geçerli olmuştur (Pickett, Likins ve Wallace, 2002). 1997 yılında çıkan “Yetersizliği Olan Bireylerin Eğitim Yasası” (The Individuals with Disabilities Education Act) ve 2002’de çıkarılan “Hiçbir Çocuk Yasa Dışı Bırakılamaz” (No Child Left Behind Act) yasasında tüm personelin rol ve sorumluluklarının eşit olduğu vurgulanmıştır.

Yetersizliği Olan Çocuklar Yasası ile Hiçbir Çocuk Yasa Dışı Bırakılamaz yasası yardımcı öğretmenlerin hazırlanması ve rollerinin belirlenmesi açısından önemli yasal düzenlemelerdir. Her iki yasa da yardımcı öğretmenlerin denetimi, mesleğe hazırlanması ve özel eğitim hizmetlerin sağlanması konularına yer verilmiştir.

Genel eğitim sınıflarına daha çok yetersizliğe sahip çocuk yerleştirilmesi; daha fazla öğretmen, daha az kalabalık sınıflar, daha çok akran desteği, daha çok aile desteği ve yardımcı öğretmen ihtiyacını önemli derecede arttırmıştır. Örneğin 1986 yılında Amerika’da özel eğitim alanında yaklaşık 200000 yardımcı öğretmen istihdam edilmiştir (Karan ve Knight, 1986).

1990’lı yıllardan önce “yardımcı öğretmenlik” (paraprofessional) kavramının öğretmen yardımcısı, yardımcıları, yardımcı, sınıf yardımcısı olarak tanımlandığı görülmektedir. Ancak rollerinin daha teknik hale gelmesi ile birlikte, bu kavramın daha spesifik ele alındığı görülmektedir. Yardımcı öğretmenler önceleri “öğretim yardımcısı”, “özel öğretmen”, “öğrenme yardımcısı”, “tekniker” ve son olarak da “yardımcı öğretmen” (paraprofessional) olarak adlandırılmıştır.

Günümüzde yardımcı öğretmenler, öğretmenlere fotokopi çeken, bülten hazırlamada yardım eden, kurşun kalemleri açarak destek olan kişiler değil, sınıftaki öğretimin ayrılmaz bir parçası olan kişiler olarak görülmektedir. Yardımcı öğretmenler artık eğitim programlarında aktif rol alan, öğrencilerin özel gereksinimlerini karşılayan ve daha karmaşık görevler üstlenen kişiler olarak görülmektedir. Vasa, Steckelberg ve Ulrich-Ronning’in (1982) yaptıkları bir araştırma özel

eğitim gereksinimli öğrencilerin zamanlarının %80'ini yardımcı öğretmenlerle geçirdiklerini ortaya koymuştur. Amerikan Eğitim Birliğinin 1999 yılındaki raporuna göre ise de yardımcı öğretmenler zamanlarının %60'ını öğretim yaparak ve öğretmenlere öğretim desteği sağlayarak geçirmektedirler.

Yardımcı öğretmenler, 1982'den 2002 yılına kadar geçen 20 yıl içinde eğitim ekiplerinin bir üyesi olarak özel gereksinimli öğrencilere hizmetlerin sağlanmasında önemli bir gelişim göstermişlerdir. Ancak yardımcı öğretmenleri destekleyecek yeterli altyapı desteği sağlanamadığı için sürdürülebilir bir gelişim gözlenmemiştir. Yardımcı öğretmenlerin rolleri son 50 yıldır büyük bir değişim göstermiştir. Daha çok yazışma işlerine bakmak olan görevleri zaman içerisinde değişerek, eğitsel göreve dönüşmüştür (Wallace, 2003).

2.1. Yardımcı Öğretmenlerin Görev ve Sorumlulukları

Yardımcı öğretmenler erken müdahale ve okul programlarının temel iş gücü üyeleri olarak görülmektedir. Daniels ve McBride'e göre (2001), yardımcı öğretmenlerin (paraprofessionals) rolleri ve sorumlulukları ile iş tanımları, artan öğretim desteği ihtiyacı ile birlikte gelişmiştir. Genel eğitim sınıflarında engelli öğrenci sayısı önemli ölçüde artmıştır. Yardımcı öğretmenler genellikle genel eğitim destekleri ve hizmetlerin başarısında anahtar rol oynamaktadırlar.

Çocuklar ve öğrencilerin ihtiyaçları günden güne daha karmaşık bir hale almaktadır. Dahası, yardımcı öğretmenlerin gerekli becerileri arttırılmıştır. Geleneksel olarak, yardımcı öğretmenlerin hizmet sağlayıcılar olarak rolleri göz ardı edilmiştir. Yardımcı öğretmenlerin rolleri ve sorumlulukları büyümeye devam ederken, nitelikli personel ve hizmet sağlamak için özenle çalışmak gerekir (Daniels ve McBride, 2001).

Amerika Birleşik Devletleri'nin Connecticut Eyaleti'nde yardımcı öğretmenler için Connecticut Eğitim Bölümü (CSPD) ve Connecticut Özel Eğitim Danışma Konseyinin çalışmaları sonucunda "Ulusal Kaynak Merkez Modeli" oluşturulmuştur. Bu model, yardımcı öğretmenlerinin yetkinlikleri için önemli bir çerçeve oluşturmaktadır. Söz konusu model, yardımcı öğretmenlerin görevlerini tanımlayan programları ve alanları belirlemek için tasarlanmıştır. Bunun dışında modelde, bahsedilen görevler için gerekli sorumluluklar ve bilgiler anlatılmaktadır. Bu açıdan, söz konusu model bir rehber olmalı ve okul programlarındaki ihtiyaçları karşılamak için uyarlanmalıdır.

Bu modelde, yardımcı öğretmenlerin başlıca 6 sorumluluk alanı belirlenmiştir:

- 1.Etkili bir eğitim çalışması oluşturmak ve sürdürmek için öğretmenlere yardımcı olmak
- 2.Öğrenci merkezli destekleyici ortamı sürdürmek için öğretmenlere yardımcı olmak
- 3.Öğrenme deneyimi planlamak ve organize etmek için öğretmenlere destek olmak
- 4.Öğretim esnasında öğretmenlere yardımcı olmak
- 5.Öğrenim ihtiyaçları, programları ve edinimlerini belirlerken öğretmenlere yardımcı olmak
- 6.Profesyonel ya da etik davranışlar standartlarını karşılamak

Model, her bir sorumluluk için yardımcı öğretmenlerin ihtiyaç duyduğu bilgiler ve becerileri tanımlamaktadır. Söz konusu model, üç seviyeden oluşan bir sorumluluk tanımlamaktadır. Bu seviyeler, yardımcı öğretmenlerin eğitimi, deneyimleri ve iş gereklilikleri temel alınarak oluşturulmuştur.

Seviye 1: Buradaki yardımcı öğretmen, yüksek derece ile mezun olmuş; fakat az ya da hiç tecrübe sahibi olmayan bireyleri kapsamaktadır. Bu kişilerin, doğrudan denetlenmesi gerekmektedir.

Seviye 2: Buradaki yardımcı öğretmen, yılların tecrübesine sahip ve bir denetmen gibi daha bağımsız çalışabilecek bilgiye ve beceriye sahiptir.

Seviye 3: Buradaki yardımcı öğretmen, lise sonrası ve belli bir alanda beceriye sahip olmak adına bir eğitim programına katılmıştır. Bu kişiler de, daha bağımsız olarak kamuda ya da öğrenci evlerinde çalışabilir.

3. Dünyada Yardımcı Öğretmenlik Uygulamaları

Yardımcı öğretmenler bazı Avrupa ülkeleri ile ABD ve Kanada'da yaygın olarak istihdam edilmektedirler. İngiltere ve Galler'de "Öğretim Yardımcısı" (Teaching Assistant) kavramı kullanılırken, Kanada'da "Eğitim Yardımcısı" kavramı tanımlanmaktadır. Son yıllarda İngiltere'de öğretim yardımcıları yetkilendiren bir dizi görevler kanunlaşmış ve tanıtılmıştır.

İngiltere ve Galler'de öğretim yardımcıları üst düzey öğretim yardımcılığına; (Higher Level Teaching Assistant [HLTA]) gerekli belgelere sahip olma ve istenen ölçütlere uygun olmaları halinde başvurabilmektedirler. Bu statüde olan öğretim yardımcıları öğretmenlerin yerine vekâlet edebilmekte ve diğer öğretim yardımcıları denetleyebilmektedirler. İskoçya'da

ise “öğretim yardımcılığından” ziyade “sınıf yardımcısı” kavramı kullanılmaktadır. Sınıfta öğretim kesinlikle bir yardımcının sorumluluğunun bir parçası olarak görülmemektedir. Kanada’da eğitim yardımcıları yaygın olarak özel eğitime gereksinim duyan çocukların eğitiminde rol ve sorumluluklar almaktadırlar. Japonya’da ise yardımcı öğretmenlik kavramı “Yardımcı Dil Öğretmeni” olarak bilinmekte ve öncelikle İngilizce olmak üzere Japon sınıflarında uygulanmaktadır. Fransa ve Almanya’da da Japonya’daki yabancı dil asistanlığı uygulaması sürdürülmektedir. İtalya’da yardımcı öğretmenlerin bir öğretim sertifikası alma zorunlulukları bulunmamaktadır. Özellikle ağır düzeyde yetersizliği olan çocukların davranışsal becerileri için kısa süreli öğretim becerileri kursları almaları için cesaretlendirilmektedirler. Bu kurslar ise genellikle öğretmenler, fizyoterapistler, konuşma terapistleri gibi profesyoneller tarafından verilmektedir. İtalya’da yapılan bir araştırma yardımcı öğretmenlerin rollerinin önemine inanıldığını ve bu rollerin olumlu bulunduğunu göstermiştir. Araştırmaya katılanların çoğunluğu yardımcı öğretmenlerin rollerini, bağımsız hareket edemeyen ve yetersizliği olan çocuklara eşlik etme olarak tanımlamışlardır. Araştırmaya katılanların %73’ü yardımcı öğretmenlerin yüksek düzeyde eğitim almaları ve öğretmen lisansına sahip olmaları gerektiğini ifade etmişlerdir. %89’u ise ayrıca, yazma gibi temel eğitim hedeflerini ve tüm sınıfların öğretim hedeflerini düzenlemelerinin gerektiğini ifade etmişlerdir. Son olarak yardımcı öğretmenlerin özel eğitimciler tarafından denetlenmesi gerektiği ve okuldaki diğer öğretmenler ve okulun diğer çalışanları ile çok daha sıkı işbirliği yapmaları gerektiğini göstermektedir.

4. Türkiye’de Yardımcı Öğretmenlik ve Yasal Düzenlemeler

Uluslararası alanda öğretmenlik mesleği standartları ile ilgili çalışmalar devam etmekte ve sürekli bir gelişim göstermektedir. Ülkemizdeki eğitimin niteliğinin artırılması ve geliştirilmesi, öğretmenlik mesleği standartlarının ve yeterliliklerinin geliştirilmesine bağlıdır. Bu bağlamda özel gereksinimli öğrencilerin alacakları eğitim hizmeti ve desteği ancak yeterli sayıda öğretmen ve uygun personelle sağlanabilecektir. Ne yazık ki ülkemizde özel eğitim gereksinimli öğrencilerin eğitimlerinde rol alan öğretmenlerin nitelik ve nicelik sorunları devam etmektedir. Türkiye’de öğretmen yeterlilikleri, öğretmen eğitiminin niteliği ve mevcut durum incelendiğinde öğretmenlik mesleği standartlarının geliştirilmesi ve özel alan yeterliliklerinin belirlenmesi, özel eğitim sınıfları ile kaynaştırma sınıflarında yardımcı öğretmenlerin görevlendirilmesi ayrı bir önem arz etmektedir. Ancak ülkemizde yardımcı öğretmenlik uygulamasının olmadığı görülmektedir.

1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu'na göre öğretmenlik mesleği; adaylık döneminden sonra öğretmen, uzman öğretmen ve başöğretmen olmak üzere üç kariyer basamağına ayrılmaktadır. Adaylık dönemini başarıyla tamamlayanlar mesleğe öğretmen olarak atanmaktadırlar. Atanan öğretmenler ise Millî Eğitim Bakanlığı merkez ve taşra teşkilatındaki görevlere aday olarak atanan devlet memurlarının yetiştirilmeleri ve aslî memurluğa geçirilmeleriyle ilgili esas ve usulleri düzenleyen Milli Eğitim Bakanlığı Aday Memurların Yetiştirilmelerine İlişkin Yönetmelik gereğince asli memurluğa geçirilmektedirler. 573 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'de, özel eğitim okul ve kurumları ile özel eğitime destek sağlayan okul ve kurumların eğitim-öğretim sınıfı personel ihtiyacının öncelikle karşılanması ve ihtiyaç duyulan uzman personel atanması gerektiği veya diğer kurum ve kuruluşlarla iş birliği yapılarak görevlendirilebileceği belirtilmektedir. Millî Eğitim Bakanlığı Özel Eğitim Okulları Çerçeve Yönetmeliği ise öğretmeni: *"A.... Okulu'nda görev yapan, kadrolu veya ücretli öğretmenler"* olarak tanımlanmaktadır. Ayrıca aynı yönetmelik alanında lisans düzeyinde öğrenim görmüş öğreticileri uzman öğretici, alanında öğrenim gördüğünü belgelendirenler veya alanında sertifika sahibi en az orta öğretim mezunu olan ve öğretmenlerin denetiminde çalışan kişiyi de usta öğretici olarak tanımlamaktadır. Usta öğreticiler, özel eğitim okul ve kurumlarında eğitim-öğretim hizmetlerinin yürütülmesinde öğretmenlerle birlikte ve öğretmenlik sorumluluğu içinde görev yapmaktadırlar. Ayrıca, ilgili mevzuat çerçevesinde okul ve kurum yönetimince verilen diğer görevleri de yerine getirerek görev ve sorumluluk almaktadırlar. Yine Özel Eğitim Hizmetleri Yönetmeliği'nin özel eğitim okul ve kurumlarında görev yapan diğer personel başlıklı maddesinde *"Özel eğitim okul ve kurumlarına; uzman hekim, hekim, diyetisyen, dil ve konuşma terapisti, sosyal çalışmacı, çocuk gelişimi ve eğitimcisi, fizyoterapist, odyometrist, iş ve uğraş terapisti, hemşire, teknisyen, veri hazırlama ve kontrol işletmeni, ders aletleri ve kütüphane memurları, iç hizmetler şefi, ambar ve depo memurları, Braille daktilograf, idari işler memuru, ayniyat mutemedi, çocuk bakım elemanı, şoför, aşçı, kaloriferci, bahçıvan, terzi, gece bekçisi ve hizmetli atanır veya diğer kurum ve kuruluşlar ile iş birliği yapılarak görevlendirilir"* denilmektedir.

Görüldüğü gibi Türkiye'deki yasal düzenlemelerde yardımcı öğretmen tanımlamasına rastlanmamaktadır. Ülkemizde yaklaşık 30 yıldır uygulanan kaynaştırma modeli ve artan engelli çocuk sayısı düşünüldüğünde yardımcı öğretmen eksikliğinin ciddi bir açık olduğu görülmektedir.

Türkiye'de özel eğitim alanına öğretmen yetiştirme ve bu alanda çalışacak yeterli sayıda öğretmeni istihdam edebilme, üzerinde tartışılması gereken çok yönlü bir konudur. Ülkemizde

bu sorununun ciddiye alındığını ve ihtiyaç duyulan kadroların gerçekçi bir şekilde planlandığını ve karşılandığını söylemek güçtür. Kaldı ki özel eğitimin gereksinim duyduğu yardımcı öğretmenlerin istihdam edilmesi ise ülkemiz açısından çok gerçekçi görülmemektedir. Özyürek'e göre (2008) Milli Eğitim Bakanlığı bünyesinde yetersizliği olan çocuklar için açılan okul ve sınıf sayılarındaki artışa özel özel eğitim kurumlarındaki artış da eklenince özel eğitim öğretmeni açığı artmıştır. Milli Eğitim Bakanlığı dönem dönem öğretmen atamalarında yapmış olduğu düzenlemelerle mezun özel eğitim öğretmenlerinin atamasını engellediğinden özel eğitim öğretmeni açığı daha da büyümüştür.

Ülkemizdeki öğretmen yetiştirme ve istihdam politikaları dikkate alındığında, yardımcı öğretmenlerin yetiştirilmesi, seçilmesi, atanması, yeterliliklerinin belirlenmesi, yeni politik yaklaşımları ve uygulamaları gerektirmektedir. Yardımcı öğretmen yetiştirmeyi; başta Yüksek Öğretim ve Milli Eğitim Temel Kanunu olmak üzere birçok yasa ve yönetmelik, genel eğitimde yapılan düzenlemeler, engelli öğrenci sayısı, okul ve sınıf sayıları gibi birçok değişiklikler etkileyecektir. Ancak ülkemizde bu alanda kapsamlı bir özel eğitim yapılanması görülmemektedir.

4702 sayılı Mesleki Eğitim Kanunu kapsamında MEB-YÖK işbirliği ile 2003 yılında hazırlanan ve aynı yıl uygulamaya başlayan "Çocuk Gelişimi Programı" ile "Okul öncesi eğitim ve özel eğitim kurumlarında, çocuk kliniklerindeki oyun odalarında tedavileri süren çocuklara müzik, resim, drama, jimnastik, bilgisayar eğitimi veren, hoş vakit geçirmelerini sağlayan, materyal (kukla, kavram ve konu kartları, hikâye yazım) hazırlayan, ilk yardım kurallarını uygulayan gerekli bilgi ve beceriye sahip kişileri yetiştirmek" amaçlanmıştır. Çocuk Gelişimi Programı, yine MEB ve YÖK işbirliği ile yürütülen "İnsan Kaynaklarının Mesleki Eğitim Yoluyla Geliştirilmesi Projesi (İKMEP, 2008-2010)" kapsamında yeniden gözden geçirilerek revize edilmiştir. Bu doğrultuda Meslek Yüksek Okulları için 5. seviyede hazırlanan Çocuk Gelişimi Programı mezunlarının; ders havuzundan seçecekleri dersler doğrultusunda; okul öncesi eğitiminde öğretmen asistanı, kaynaştırma eğitiminde öğretmen asistanı unvanı olarak mezun olmaları ve mezuniyet sonrası; resmi ve özel okul öncesi eğitim kurumları ile kaynaştırma eğitimi uygulayan okul öncesi ve ilköğretim kurumlarında "yardımcı öğretmen" olarak istihdam edilmeleri planlanmıştır (Özaydın, 2011).

İnsan Kaynaklarının Mesleki Eğitim Yoluyla Geliştirilmesi Projesi özellikle kamusal öğretmen istihdamı açısından önemli bir fırsat olarak görülmektedir. Özel eğitim okulları ile kaynaştırma eğitimi uygulayan okul öncesi, ilköğretim ve ortaokullarda yardımcı öğretmen olarak

istihdam edilecek meslek yüksekokulları çocuk gelişimi mezunlarının özel eğitime gereksinim duyan öğrencilerin eğitimleri ile ilgili önemli bir boşluğu dolduracağı düşünülmektedir.

5. Sonuç

Ülkemizde özel eğitim okullarında görevlendirilecek özel eğitimci açığı devam etmektedir. Milli Eğitim Bakanlığı 2012-2013 eğitim öğretim yılında özel eğitim alanındaki öğretmen açığını kapatmak için eş durumu özünden atanmak isteyen sınıf öğretmenlerinin atamalarını zihinsel engelliler sınıf öğretmenliği alanına geçmek şartıyla yaparak bu açığı kapatmayı planlamıştır. İzlener politika özel gereksinimli öğrencilere sunulan eğitim hizmetinin niteliğini tartışılır hale getirmiştir. Milli Eğitim Bakanlığının 2016-2017 Resmi İstatistik Programı verilerine göre 2016-2017 eğitim-öğretim yılında özel eğitim okullarına devam eden öğrenci sayısı 306.205'tir. Aynı okullarda görev yapan öğretmen sayısı ise 17.555'tir. Ülkemizde özel eğitim okullarındaki özel eğitim öğretmeni açığı düşünüldüğünde yardımcı öğretmenlik uygulamasının hayata geçirilmesi ve mevcut uygulamaların gözden geçirilmesi gerekmektedir. Bu nedenle de Milli Eğitim Bakanlığı, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ve Yüksek Öğretim Kurulu işbirliği yaparak yardımcı öğretmenlik uygulamasını hayata geçirecek adımları atmaları gerekmektedir. Atılacak adımlar ve yapılacak yasal düzenlemelerin ülkemizdeki özel eğitim uygulamalarına nitelik kazandıracağı ve özel gereksinimli öğrencilerin eğitime erişim haklarını arttıracığı düşünülmektedir.

Kaynaklar

- Cruickshank, W.M., Haring, N.C. (1957). *A demonstration: Assistants for teachers of exceptional children*. Syracuse, NY: Syracuse University Press.
- Daniels, V. I., McBride, A. (2001). Paraprofessionals as critical team members: Redefining roles and responsibilities. *National Association of Secondary School Principals*, 85, 623, 66-74.
- Gartner, A. (1971). *Paraprofessionals and their performance: A survey of education, health and social services programs*. New York: Praeger.
- Green, J.E., Barnes, D.L. (1989). *Do your "aides" aid instruction? A Tool for assessing the use of paraprofessionals as instructional assistants*. Ball state University.
- Ghere, G., York-Barr, J. (2007). Paraprofessional turnover and retention in inclusive programs: Hidden costs and promising practices. *Remedial and Special Education*, 28,1, 21-32.
- Karan, O.C., Knight, C.B. (1986). Training and staff development issues in developmental disabilities. *Remedial and Special Education*, 7(6), 40-45.
- Millî Eğitim Bakanlığı. (2005). *Özel Eğitim Okulları Çerçeve Yönetmeliği*. Ankara: Milli Eğitim Basımevi
- Millî Eğitim Bakanlığı. (2006). *Özel Eğitim Hizmetleri Yönetmeliği*. Ankara: Milli Eğitim Basımevi

- Milli Eğitim Bakanlığı. (2013). *2016-2017 Milli Eğitim İstatistikleri*. Ankara. Milli Eğitim Basımevi.
- Özyürek, M. (2008). Nitelikli öğretmen yetiştirmede sorunlar ve çözümler: Özel eğitim örneği. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 6(2), 189-226.
- Özaydın, L. (2011). Kaynaştırma Uygulamalarında Ailelerden-Öğretmenlerden Kabul Gören Destek Personel: Kaynaştırma Eğitiminde Öğretmen Asistanı (Öğretmen Yardımcısı). *21.Özel Eğitim Kongresi.20-22 Ekim 2011, Gazimağusa, Kıbrıs*.
- Pickett, A.L. (1994). *Paraducators in the education workforce*. Washington, DC: National Education Association.
- Pickett, A.L., Likins, M., Wallace, T. (2002). *A state of the art report on paraeducators in education and related services*. Logan, UT: National Resource Center for Paraprofessionals in Education and Related Services.
- Vasa, S.F., Steckelberg, A.L. ve Ulrich-Ronning, L. (1982). *A state of the art assessment of paraprofessionaluse in special education in the state of Nebraska*. Lincoln, NE: Department of Special Education and Communication Disorders, University of Nebraska , Lincoln.
- Wallace, T. (2003). *Paraprofessionals*. (COPSSE Document No. IB-3). Gainesville, FL: University of Florida, Center on personel Studies in Special Education.

Assisted Teaching Practices in the Training of Individuals with Special Needs

EXTENDED SUMMARY

Individuals with special needs need to employ a sufficient number of teachers as much as the training provided to them in order to be able to benefit literally from the point of view of education. In particular, it is necessary for teachers to work with inadequate students to be able to effectively carry out teaching activities in the classroom and to improve the quality of the education service to be offered to these individuals, as well as consideration of assistant teacher employment and priority education policy.

An assistant teacher is an educator who works with the guidance of a teacher or another school specialist and helps the class teacher in providing services to students with disabilities. An assistant teacher in the United States in 2002 entitled "The No Child Left Act"; language training programs in the supervision and supervision of a pre-school, primary and secondary school certified and licensed teacher, and individuals engaged in special education and immigrant education programs. Assistant teachers as school staff who develop the programs needed, implement these programs, assess the performance of learners, assess the effectiveness of educational programs and educational services, and take responsibility for supervising and supervising class teachers or licensed or certified professionals.

Assistant teachers have worked in education and human service programs in the early 1900s. Until the mid-1950s, values were not recognized. The lack of teachers with the Second World War led local schools to seek alternative education services. The assistant teachers were hired to do stationery work so that teachers could have more comfortable teaching.

Today, assistant teachers are seen not as those who photocopied teachers, helped prepare bulletins, supported by opening pencils, but as an integral part of teaching in the classroom. Assistive teachers are now seen as those who take an active role in educational programs, meet the special needs of students and undertake more complex tasks.

In Turkey, the qualifications of teachers, the nature of teacher education, the development of teaching profession standards and the determination of special field competencies when the current situation is examined, the assignment of assistant teachers in special education classes and mainstreaming classes are of special importance. However, it seems that there is no assistant teaching practice and there are no definitions of assistant

teachers in the legal regulations in our country. Considering the inclusion model applied in our country for about 30 years and the increasing number of children with disabilities, it seems that the lack of helping teachers is a serious deficit. It is a multi-faceted issue that needs to be discussed in order to train teachers in the field of special education in Turkey and to employ enough teachers to work in this area. It is difficult to say that this problem is taken seriously in our country and that the needed staff is planned and met realistically.

Assistive teachers are widely employed in some European countries and the United States and Canada. In recent years, a number of duties have been enacted and promoted in England, which authorize teaching assistants. In Scotland, the concept of "class assistant" is used extensively by "teaching assistant". Instruction in the classroom is certainly not seen as part of the responsibility of an assistant. In Canada, educational aides generally take roles and responsibilities in the education of children in need of special education. In Japan, the concept of assistant teaching is known as "Assistive Language Teacher" and is applied in Japanese classes, primarily in English. In France and Germany, the practice of foreign language assistance in Japan continues. In Italy, assistant teachers are not required to obtain a teaching certificate. Particularly for children with severe disability, they are encouraged to take short-term instruction courses for behavioral skills. These courses are usually given by professionals such as teachers, physiotherapists, speech therapists. A study in Italy showed that the roles of assistant teachers are believed to be important and that these roles are positive. The majority of the participants in the survey identified assistant teachers' roles as accompanied by children who were unable to act independently and were inadequate. 73% of those surveyed stated that assistant teachers should have a high level of education and have a teacher license. 89% also stated that basic education goals such as writing and the regulation of the teaching objectives of all classes are necessary. Finally, it suggests that assistant teachers should be supervised by special educators and that they should cooperate much more closely with other teachers and other employees of the school.

Taking into account the teacher training and employment policies in our country, it requires the training, selection, assignment, qualification of the assistant teachers, new political approaches and practices. Assisted teacher training; many laws and regulations, especially the Higher Education and National Education Basic Law, regulations on general education, the number of students with disabilities, the number of schools and classrooms. However, in our country, there is no comprehensive special education structuring in this area.